

РЕШЕНИЕ

№ 1832

гр. София, 03.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 15.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **348** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на П. П. Т. от [населено място] срещу писмо рег. № 94 – П – 94 от 30.11.2011г. Главния секретар на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, с което е обективиран отказ за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – П - 94 от 16.11.2011г. на жалбоподателя.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспореното писмо, което обективира отказ за достъп до обществена информация, поради противоречие с материалния закон. Твърди, че по смисъла на закона информацията се обективира в писмен документ или в електронен такъв. В тази връзка твърди, че като е посочил в искането за достъп, че иска документ, коректно е посочил изисканата информация, тъй като съгласно практиката на ВАС, когато се опише исканата информация като документ, то е достатъчно за да се направи извод, че се иска цялата информация в посочения документ. В тази връзка твърди, че информация може да се поиска и като опис на документи съгласно чл. 25 ал. 1 т. 3 и чл. 26 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ. Освен това твърди, че при неяснота относно исканата информация за органа възниква задължението по чл. 29 от ЗДОИ да се поиска уточнение, което в конкретния случай не е направено. Иска оспореният отказ да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган и същият бъде задължен да предостави исканата обществена информация.

Ответникът Главният секретар на МИЕТ изразява становище, че жалбата е недопустима, тъй като е просрочена и тъй като оспореното писмо не представлява индивидуален административен акт, поради което иска същата да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено на основание чл. 159 ал. 1 т. 5 и т. 1 от АПК. Алтернативно твърди неоснователност на жалбата.

По допустимостта на жалбата:

Безспорно по делото се установява, че жалбоподателят е уведомен за оспореното писмо, обективиращо отказ за достъп до обществена информация, на 12.12.2011г. Видно обаче от писмото в него не е посочено може ли то да се оспорва, пред кой и в какъв срок. В тази връзка настоящият състав намира, че е приложима нормата на чл. 140 ал. 1 от АПК, а именно „Когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца”. Предвид установеното, че в оспореното писмо не е посочен нито органът пред който може да се оспори, нито в какъв срок може да се оспори, настоящият състав намира, че в конкретния случай срокът за оспорване е удълженият по чл. 140 ал. 1 от АПК – два месеца. Предвид установеното, че жалбоподателят е уведомен за оспореното писмо на 12.12.2011г., а жалбата е подадена по пощата на 29.12.2011г. съдът намира, че жалбата е подадена в срок по реда на чл. 140 ал. 1 от АПК.

Жалбата е подадена от страна - адресат на акта и съответно има интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като в оспореното писмо е обективиран отказ за достъп до обществена информация, като в тази връзка то разкрива белезите на индивидуален административен акт, а именно издадено от административен орган в рамките на предоставените му правомощия, като с него се засягат права и законни интереси на жалбоподателя, а именно отказан му е достъп до обществена информация. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, а възраженията на ответника в тази връзка неоснователни.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 94 – П - 94 от 16.11.2011г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация – „писмо на МИЕТ, подписано от директора на дирекция „Сигурност на енергоснабдяването”, визирано в писмо отговор до него изх. № 533/03 от 20.01.2011г. на Министерски съвет” и „копие от всички документи, станали основание за твърденията в писмото на МИЕТ”. В заявлението е посочено по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно писмо на хартиен носител.

В писмо – отговор изх. № 533/03 от 20.01.2011г. на Началник отдел „Приемна” на МС на първата страница е посочено исканото от жалбоподателя писмо, подписано от директора на дирекция „Сигурност на енергетиката” на МИЕТ.

По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство изричен отказ за достъп до обществена информация рег. № 94 – П – 94 от 30.11.2011г. на главния секретар на МИЕТ, с което е посочено, че по реда на ЗДОИ може да се иска достъп до обществена информация по смисъла на чл. 2 ал. 2 от ЗДОИ, но не и достъп до документи.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че

следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган съобразно т. 1 от Заповед № РД – 16 – 839 от 12.07.2010г. на Министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Оспореният отказ е издаден при спазване на предвидената от закона форма - писмена, но при извършени съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация – писмо на директора на дирекция „Сигурност на енергетиката” на МИЕТ.

Оспореният отказ е издаден в противоречие с материалния закон по съображенията, изложени по – долу. При издаване на оспорения отказ административният орган неправилно е приел, че когато се иска предоставяне на документ и достъп до документ, а не се претендира информация като описание на сведение или знание за някого или нещо, то информацията не се дължи и по реда на ЗДОИ не може да се иска по този начин достъп до информация. Законът е дефинирал информацията, която следва да бъде предоставяна по реда на закона - това е всяка информация, свързана с обществения живот в страната и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти съгласно цитирания по – горе чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ. Поисканата от жалбоподателя информация в конкретния случай отговаря на законовото определение. В закона са определени изчерпателно и изключенията, при които е допустимо, макар и обществена, информацията да не се предоставя, а именно в чл. 37 ал. 2 от ЗДОИ. Между тях не е приетото от административния орган. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ. Материалният носител на информацията, в случая съответният документ – писмо на директора на дирекция „Сигурност на енергетиката” при МИЕТ, не е нещо, което се иска заради своя материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. За всяка информация, без значение на какъв носител е материализирана, съществува задължение за предоставянето ѝ, ако отговаря на критериите по чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и не попада в изключенията на закона. Дали ще се предостави копие на оригиналния материален носител или тя ще бъде описателно предоставена на заявителя е въпрос на конкретна преценка на искащия и на задължения субект, още повече, че съгласно чл. 25 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ искащият може да посочи предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществената информация. В конкретния случай жалбоподателят е поискал информацията под формата на материалния ѝ носител – писмо, в което се съдържа исканата информация. Като е отказал предоставянето ѝ административният орган е издал оспореният отказ в противоречие с разпоредбата на чл. 26 ал. 1 т. 3 от ЗДОИ, според която една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация са копия на хартиен носител, което в буквален смисъл е достатъчно, за да се приеме, че след като се иска предоставяне на копие от писмо, е налице валидно искане по смисъла на чл. 24 от ЗДОИ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация - копие от

посоченото писмо (в този смисъл решение № 9506 от 07.07.2010г. по адм.д. № 2434/2010г. на ВАС, 5 членен състав и решение № 8969 от 24.07.2008г. по адм.д. № 6569/2008г. на ВАС, 5 членен състав). Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че е оспореният отказ е постановен в нарушение на материалния закон и следва като незаконосъобразен да бъде отменен.

На второ място настоящият състав намира, че при издаването на оспорения отказ са допуснати и съществени нарушения на административно производствените правила, а именно липсва посочване на правните основания за издаването на оспорения акт, както и липсват фактически основания, посочване от което да бъде определено дали съдържанието на исканото писмо представлява обществена информация и дали са налице или не пречки за предоставянето ѝ като такава. Това от своя страна не дава възможност на съда да извърши проверка за законосъобразност на постановения отказ за предоставяне на информация по заявлението за достъп до обществена информация по съществото му.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство изричен отказ рег. № 94 – П – 94 от 30.11.2011г. Главния секретар на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – П - 94 от 16.11.2011г. на жалбоподателя, е незаконосъобразен, поради нарушение на материално правни норми и поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Поради горното настоящият състав намира, че оспореният отказ следва да се отмени и преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо рег. № 94 – П – 94 от 30.11.2011г. Главния секретар на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, с което е обективизиран отказ за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 94 – П - 94 от 16.11.2011г. на жалбоподателя П. П. Т. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Главния секретар на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма за произнасяне с оглед на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение в срок от 1 (един) месец от влизане на решението в сила.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

